

- 4) Artikel 1 punkt 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2006/96/EG av den 20 november 2006, ska tolkas så, att
- bestämmelser i nationell lagstiftning vilka femdubblar den fasta skatten på drift av spelautomater i spelhallar och genom vilka det dessutom införs en procentuell spelskatt på samma verksamhet, inte utgör ”tekniska föreskrifter”, i den mening som avses i denna bestämmelse, och att
 - bestämmelser i nationell lagstiftning vilka förbjuder drift av spelautomater i andra lokaler än kasinon utgör ”tekniska föreskrifter”, i den mening som avses i denna bestämmelse, med avseende på vilka utkasten ska anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 8.1 första stycket i detta direktiv.
- 5) Artikel 56 FEUF syftar till att ge enskilda rättigheter, varför en medlemsstats åsidosättande av denna artikel, till exempel genom lagstiftningsarbete, ger enskilda rätt till ersättning från denna medlemsstat för skada som de lidit till följd av åsidosättandet, i den mån som nämnda överträdelse är tillräckligt klar och det finns ett direkt orsakssamband mellan åsidosättandet och den skada som de drabbade personerna har lidit, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.
- 6) Artiklarna 8 och 9 i direktiv 98/34, i dess lydelse enligt direktiv 2006/96, syftar inte till att ge enskilda rättigheter, varför en medlemsstats åsidosättande av dessa artiklar enligt unionsrätten inte ger enskilda rätt till ersättning från denna medlemsstat för skada som de lidit till följd av åsidosättandet.
- 7) Den omständigheten att nationell lagstiftning, som den som är aktuell i det nationella målet, rör ett område på vilket medlemsstaterna har befogenhet, påverkar inte svaren på de frågor som ställts av den hänskjutande domstolen.

⁽¹⁾ EUT C 142, 12.5.2014.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 11 juni 2015 – Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) mot Europeiska kommissionen

(Mål C-100/14 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Skiljedoms klausul — Cocoon- och Dicoems-avtalen, ingångna inom ramen för sjätte ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet samt innovation (2002 – 2006) — Oegentligheter — Icke stödberättigande utgifter — Uppsägning av avtal)

(2015/C 270/12)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: advokaterna A. Franchi, L. Picciano och G. Gangemi)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: S. Delaude och F. Moro, biträdda av advokaten D. Gullo)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 129, 28.4.2014.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 11 juni 2015 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugal) – Lisboa Gás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-256/14) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 9, 73, 78 första stycket a och 79 första stycket c — Beskattningsunderlag — Kommunala avgifter för markanvändande som har erlagts av det bolag som är koncessionsinnehavare till naturgasnätet ingår i beskattningsunderlaget för mervärdesskatt för den tjänst som detta bolag tillhandahåller det bolag som saluför naturgasen)

(2015/C 270/13)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Lisboa Gás GDL, Sociedade Distribuidora de Gás Natural de Lisboa SA

Svarande: Autoridade Tributária e Aduaneira

Domslut

Artiklarna 9.1, 73, 78 första stycket a och 79 första stycket c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att sådana avgifter som de i det nationella målet som betalas till kommunerna av det bolag som innehar koncessionen till gasdistributionsnätet till följd av användande av dessa kommuners särskilt reglerade offentliga mark, och som därefter av detta bolag övervältras på ett annat bolag som har hand om saluföringen av gasen, och härefter av sistnämnda bolag på slutkonsumenterna, ska ingå i beskattningsunderlaget för mervärdesskatt för den tjänst som förstnämnda bolag tillhandahåller sistnämnda bolag enligt artikel 73 i direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 303, 8.9.2014.